

SOS: Νέα «επενδυτική επιτυχία» του ΤΣΜΕΔΕ ενόψει!

Ένα χρόνο περίπου πριν, από τη σελίδα αυτή ρωτούσαμε ειρωνικά την ηγεσία του ΤΕΕ και του «Ομίλου» ΕΤΑΑ/ΤΣΜΕΔΕ/Attica Bank ποια πρόκειται να είναι η «επόμενη επιχειρηματική επιτυχία» που σχεδιάζουν. Τότε, βέβαια, η ηγεσία του ΤΕΕ και του ΕΤΑΑ είχε σπεύσει να διαψεύσει ...τον εαυτό της, σχετικά με την πρόθεση εξαγοράς της (καταρρέουσας) ASPIS Bank. Ο καιρός πέρασε, αλλά φαίνεται ότι τα σχέδια δεν ξεχάστηκαν και έτσι, πρόσφατα, ο γνωστός και μη εξαιρετέος πρόεδρος της Attica Bank, αντιπρόεδρος του ΕΤΑΑ/ΤΣΜΕΔΕ και πασίγνωστο στέλεχος της ΠΑΣΚ Μηχανικών κ. Γαμβρίλης, επανήλθε με ένα μπαράζ δημοσίων τοποθετήσεων, στις οποίες χωρίς περιστροφές πρότεινε την εξαγορά από το ΕΤΑΑ του υπόλοιπου της συμμετοχής των ΝΠΔΔ στο μετοχικό κεφάλαιο της Attica Bank (δηλ. Του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου και του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων σε ποσοστό, αθροιστικά, πάνω από 40%), ώστε να γίνει ο αποκλειστικός ιδιοκτήτης της και να τη μετατρέψει σε «εξειδικευμένη τράπεζα με στόχο την ανάπτυξη» κλπ.

Η άποψη πως η συμμετοχή του ΤΣΜΕΔΕ στην Attica Bank «μόνο» κατά 42% από το 1997 μέχρι σήμερα βοήθησε τους εργαζόμενους μηχανικούς είναι ένα κακής ποιότητας ανέκδοτο και αυτό το ξέρουν όλοι. Ακόμα και εκείνοι – όπως η ΣΥΝ-παράταξη – που για να δικαιολογήσει τη στήριξή της στη νέα «επένδυση» 150 εκ. του Ταμείου στην Τράπεζα, πέρυσι το καλοκαίρι, έκανε λόγο για «αναγκαία λύση προκειμένου να μείνει ανοιχτός ο δρόμος της απεμπλοκής χωρίς να ζημιωθεί το ΤΣΜΕΔΕ». Βέβαια, πίσω από τις υποκρισίες και τα λογύδρια, χέρι-χέρι τα «συνεταιράκια» ΠΑΣΚ-ΣΥΝ στήριξαν απροκάλυπτα και έβαλαν πλάτη στην προώθηση όλων των αντιδραστικών κατευθύνσεων και επιλογών, ακόμα και της κυβέρνησης της «επαράτου» ΝΔ, από τους νόμους 3518 και 3655, μέχρι τη συμμετοχή στο «πακέτο» των 28 δις. στις αρχές του 2009. Οι πρώην και νυν πρόεδροι του ΤΕΕ, κ.κ. Αλαβάνος και Σπίρτζης, από κοινού δήλωναν την πίστη τους στον περίφημο «κρατικό πυλώνα του τραπεζικού συστήματος», τον οποίο άλλωστε τους «συμβούλευσε» να υποστηρίξουν και η καλοπληρωμένη Ομάδα Οικονομικών Συμβούλων με προεξάρχοντα το αξιότιμο στέλεχος του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ κ. Δραγασάκη. Φαίνεται πως ήρθε η ώρα να κάνουν τα σχέδια τους πραγματικότητα, συμμετέχοντας στο παιχνίδι των εξαγορών και των συγχωνεύσεων στον τραπεζικό χώρο, που άνοιξε το τελευταίο διάστημα με τις γνωστές προτάσεις του Σάλλα και του Πανταλάκη, για εξαγορά της Αγροτικής και του Τ.Τ. από την Πειραιώς και τη δημιουργία κρατικού τραπεζικού ομίλου, αντίστοιχα.

Δε θα επαναλάβουμε τη γνωστή και χλιοειπωμένη αλήθεια ότι η συμμετοχή ενός ταμείου στο χρηματιστηριακό τζόγο και δη από τη θέση του «τραπεζίτη», είναι άλλη μια βόμβα στα θεμέλια του κοινωνικο-ασφαλιστικού συστήματος (ή μάλλον σε ό,τι έχει απομείνει από αυτό πλέον). Δε θα αναλύσουμε ξανά και ξανά το πώς το μοντέλο «ταμείο-τράπεζα» κάνει το πρώτο να λειτουργεί με όρους της δεύτερης, στη σχέση εισφορών-συντάξεων, στις παροχές υγείας και πρόνοιας που αντιμετωπίζονται με όρους κερδοφορίας κλπ. Μήπως, άραγε, μπορεί να γίνει το αντίστροφο; Μήπως, τάχα, η ύπαρξη ενός κρατικού (απευθείας ή μέσω ΝΠΔΔ όπως το ΕΤΑΑ) τραπεζικού τομέα μπορεί να οδηγήσει σε μια «τράπεζα-ταμείο», που αντί να επενδύει για το μέγιστο κέρδος θα λειτουργεί ως ένας «φιλανθρωπικός οργανισμός» παροχής φτηνού χρήματος στους μικρομεσαίους; Ας μας πουν που το είδαν αυτό να συμβαίνει, εκτός ίσως από τη φαντασία όσων ονειρεύονται έναν «ανθρώπινο καπιταλισμό» (και λέμε «ίσως» γιατί ούτε κι αυτοί το πιστεύουν, απλά κοροϊδεύουν συνειδητά τους εργαζόμενους); Και, τελικά, τι σόι λογική είναι αυτή, που χρησιμοποιεί ως δρόμο, τάχα, «εξόδου» από την κρίση και μάλιστα «εναλλακτικό» ως προς το μονεταρισμό, τη λιτότητα και την αύξηση της φορολογίας, τον ...υπερδανεισμό; Μήπως, άραγε, δε φτάσαμε στην κρίση ακολουθώντας συγχρόνως ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΥΟ αυτές «συνταγές»; Γιατί, τελικά, πίσω από κάθε μορφή εναλλακτικής διαχείρισης του συστήματος, βρίσκεται πάντα η ίδια ουσία: η λογική της καπιταλιστικής ανάπτυξης, της θωράκισης της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας, η οποία συντρίβει το μισθωτό εργάτη και τον αυταπασχολούμενο και «γεννά» αντικειμενικά τη σύμφυση των βιομηχάνων με τους τραπεζίτες, τους μονοπωλιακούς ομίλους.

Μόνο ο δρόμος του αγώνα, όχι μόνο για την απόκρουση της αντιλαϊκής πολιτικής, αλλά με ορίζοντα και προοπτική τη διεκδίκηση ενός άλλου δρόμου ανάπτυξης, έξω από τα δεσμά της ΕΕ-ΔΝΤ-NATO, με κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων, κεντρικό σχεδιασμό της οικονομίας βασισμένο στις ανάγκες των εργαζομένων, εργατικό έλεγχο στην παραγωγή, ο δρόμος της πάλης για τη Λαϊκή Εξουσία μπορεί να δώσει μόνιμη και σταθερή απάντηση στην κρίση, από τη σκοπιά των

συμφερόντων των εργαζομένων – και των εργαζόμενων μηχανικών. Όσο για τις προθέσεις του κ. Γαμβρίλη και της ηγεσίας του ΤΕΕ, του ΕΤΑΑ και των κυβερνητικών τους προϊσταμένων, σύντομα θα διαπιστώσουν ότι λογαριάζουν «χωρίς τον ξενοδόχο», τους εργαζόμενους μηχανικούς και το ταξικό τους κίνημα...